

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๓/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๑/๒๕๖๒

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายเจนพนากรณ์ พูแสง และนายขงยุทธ ทองคำเกิด (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเจนพนากรณ์ พูแสง และนายขงยุทธ ทองคำเกิด (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า อัยการสูงสุดฟ้องผู้ร้องทั้งสองกับพวกรวม ๕ คน เป็นจำเลยต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕ ในคดีหมายเลขดำที่ อท ๒๓/๒๕๖๒ ในข้อหาร่วมกันกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เมื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๕ ประทับรับฟ้องแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยามีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทั้งสองกับพวกหยุดปฏิบัติหน้าที่และชะลอการจ่ายเงินเดือนให้กับผู้ร้องทั้งสองกับพวก ทำให้ผู้ร้องทั้งสองได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย โดยผู้ร้องทั้งสองโต้แย้งว่าการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

- ๒ -

การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง (๑) เป็นกรณีที่ใช้บังคับ กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ที่หากศาลประทับฟ้องแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ ส่วนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๓ วรรคสอง บัญญัติให้นำความในมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับ กับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอนุโลมด้วยนั้น ไม่อยู่ในเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญที่จะสั่งให้ หยุดปฏิบัติหน้าที่ แต่ควรอนุโลมใช้เฉพาะกรณีที่เกิดขึ้นได้ว่าหากให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป และแม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๘๖ จะบัญญัติให้คืนสิทธิประโยชน์ที่ต้องได้รับตามกฎหมาย แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีศาลมีคำพิพากษายกฟ้องก็ตาม แต่ก็เป็นการคืนสิทธิประโยชน์ภายหลังจากที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องสูญเสียสิทธิในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่และไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน และเงินอื่นใดมาตลอดระยะเวลาที่ศาลยังไม่มีคำพิพากษา ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๓ วรรคสอง

บัญญัติให้นำความในมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยอนุโลม จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อหลักนิติธรรม เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิ หรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ บทบัญญัติ แห่งกฎหมายดังกล่าวจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๘ วรรคสอง ผู้ร้องทั้งสองจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๔ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๒๘ วรรคสอง และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความและอธิบายความบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังกล่าวข้างต้น

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้อง

- ๔ -

ต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดิน
แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” วรรคสี่ บัญญัติว่า
“ให้นำความในมาตรา ๔๖ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับแก่การยื่นและการพิจารณาคำร้อง
ตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสอง
กล่าวอ้างว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาสั่งให้ผู้ร้องทั้งสองหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๓ วรรคสอง
ประกอบมาตรา ๔ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๖ ทำให้ผู้ร้องทั้งสองเสียสิทธิต่าง ๆ หลายประการ
เช่น การได้รับเงินเดือน การพิจารณาความดีความชอบ เป็นต้น ทำให้ผู้ร้องทั้งสองถูกละเมิดสิทธิ
หรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ผู้ร้องทั้งสองจึงยื่นคำร้อง
ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง
และมาตรา ๒๕ วรรคสอง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ
ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งสอง
ยังมีได้ยื่นคำร้องดังกล่าวต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ กรณีตามคำร้องนี้จึงยังไม่เป็นไป
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔๘ ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองจึงไม่อาจยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

- ๕ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่ง
ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

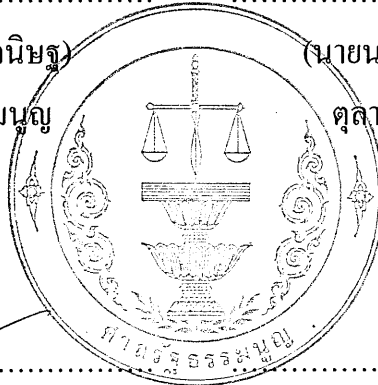
(คำสั่งที่ ๒๓/๒๕๖๒)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ